

Fűrész István

Tábori posta (Petőfi parafrázis)

*M. Árpád emigráns törzsorvos levele fiatal feleségéhez
az északiak táborából, Cold Harbor 1864.*

Még izzik az ajkad a számon, az édes,
bár űzik a percek az álmot, a jót,
sőt múlik a véges idő, fogy a mécses,
ám újra feléled a számban a csók.
Mert templom a tested a bájos, a lelked
szép isteni otthon a vágy mezején,
lám lelkem egy édeni térbe terelted,
hát áldjon az Isten az égi kegyért.

Szent minden a szádban, a szó meg a csókok,
add bőven a kincseid édes. A két
kezed teszi értem a sebre a gyolcsot,
jó szóval is áldom a sorsot azért.
Bár éveim oly szaporán futamodtak,
mint szarvas a zajra, az életem így
telt újra reménnyel a gyenge karodban,
most égnek a lángok, ez egyre derít.

Lásd, jönnek az új napok értünk, az élet
bő vágyakat ültet a testbe, belül
is perzsel az ősi parázs, veled érzem,
mint tárul előttem az égi derű.
Mély hódolat illet, tetted az érdem,
mert bátran emelted a lelkem eléd,
tedd mindig is ezt, ha az én korom éltes,
úgy válaszul akkor a csók a pecsét.